

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
{وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُزِيلَنَّ عَنْهُمْ بَعْدَ وَفَوَلَّكَ هُمْ الْقَاسِقُونَ }

Allah, sizlerden imân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

İşgâlden Hiçbir Hayır Gelmez, Aksine O Bütünüyle Şerdir!

No: RK-BA-2008-MB-TR-0002

H. 03 Rabî'-us Sâni 1429
M. 09 Nisan 2008

Allah düşmanı Bush, 09.04.2003'te diktatör rejiminin düşmesi ve Irak'ın işgali edilmesi ile askeri operasyonların sona erdiğini ilân etti ve İslâmî Hilâfet'in başkenti Bağdat, istilacı güçlerin eline esir düştü. O günden beri ülke, istikrarsız kapkaranlık bir sürece girdi ve işgalci kâfir, dünyada eşi benzeri görülmemiş kin, nefret, fitne ve fesat içeren tehlikeli bir projeyi infâz etmeye başladı! Aldatılmış halklarının şeffaflığa açık(!) iktidar koltuğuna getirdiği ümitsiz mücadele ile övünen bir zümre de bu hususta ona yardımcı oldu. Dolayısıyla kendi işinin sahibi olmayan bu halkın karşısına daha fazla kaostan, krizlerden ve haram kanların akıtılmasından başka bir şey çıkmadı... Zira onlar, en barizi "teröre karşı savaş" olan çeşitli mazeretlerle Müslümanın katlini meşrulaştırdılar, iğrenç tâifecilik ve menfur ırkçılık rûhunu canlandırmak için çalıştılar ve Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in şu kavlini unutmuş yahut kendilerine unutturulmuş olan Irak'ın Müslüman evlatlarını birbirleri ile savaşmaya sevk ettiler: *إذا التقى*

المسلمان بسييفيهما فالقاتل والمقتول في النار "İki Müslüman kılıcı ile karşı karşıya geldiğinde, katil de maktul de ateştedir." Ve şu kavlini: *لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض* "Sakın Benden sonra birbirlerinizin boynunu vurarak Kâfirler olarak gerisin geriye dönmeyin!" Oysa bu yöneticilere yaraşan, Allahu Te'alâ'nın şu kavline icabet ederek halklarının saflarını birleştirmek ve silahlarının namlularını istilacı düşmanlarının alınlarına doğrultmak olmalıydı: *وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ* "Sizinle savaşanlarla siz de Allah yolunda savaşın ve sakın ha aşırılık yapmayın. Muhakkak ki Allah aşırıları sevmez." [el-Bakara 190] Bu düşman, İslâm'a savaş açmış, ülkeyi parçalamış, namusları çiğnemiş ve Müslümanlara envâi türde işkence yapmış iken servetlerin yağmalanmasına ve kaynakların hortumlanması üzerindeki hararetli çatışma, bu yöneticilere dinlerini, ahiretlerini, dahası işgalci kâfir düşmanın safında yer almak üzere uzaklaştıkları Ümmetlerini dahi unutturdu. Böylece kayıpları daha da arttı; çünkü Ümmetin işlerini üstlenmek bir emanettir, Kıyâmet günü bir zillet ve bir nedâmettir.

Ey Müslümanlar! Artık işgâlcinin ve kuyruklarının ayıbı gün yüzüne çıkmıştır. Kısır döngü içerisinde geçen beş senenin sonucu, sloganlarının sahteliğine ve vaatlerinin yalancılığına dair kesin bir delil ve apaçık bir burhandır. Onlar ganimetler peşinde koşarlarken, sizin bakışlarınız hapisler, katliamlar ve sürgünler ile doldurmuştur. Dolayısıyla bugünden sonra gâfil ve câhil için bir özür, onlara topluca karşı koyarak Irak'ı ve Müslümanların diğer beldelerini Sömürgeci Kâfirlerin pençesinden, murdar hadaratlarından ve kof demokrasilerinden temizlemekten ve ardından da Allah'ın dosdoğru Şeriatının hâkim kılınması için samimiyetle çalışmaktan başka bir kurtuluş ümidi kalmamıştır... Zira **Nübüvvet Minhâcî** üzere **Râşidî Hilâfet**'in gölgesi dışında ne bir güvenlik, ne bir izzet, ne bir zafer, ne de bir saadet vardır. Allahu Te'alâ ne de doğru söylemiştir: *بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا 138 الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ* "Münâfıklara kendileri için elîm bir azâb olduğunu müjdele! Mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Oysa izzetin tamamı şüphesiz Allah'a aittir." [en-Nisa 138-139]